Роблю багато помилок, коли розмовляю. Що робити?

Я вчу вже два, три роки і іспит на B1 склав/ла, але роблю багато помилок. Що робити?

Спочатку моя відповідь німецькою, а далі українською.

Ich unterrichte Deutsch, deshalb weiß:

- Manche Lernende bestehen einen B1-Kurs durch gutes Hörverstehen, Lesen und Prüfungsstrategien.
- Sobald sie spontan schreiben müssen, fällt die tatsächliche aktive Sprachkompetenz auf A2 zurück.
- Besonders nach längeren Pausen oder wenn sie selten schreibt.

Ich habe bei erwachsenen Lernenden schon oft Folgendes gesehen:

1. **B1-Rezeptionsniveau, aber A2-Schreibniveau**

Sie verstehen B1-Texte, bestehen Hörverstehen und Lesen, können aber spontan kaum schreiben.

2. **Zu wenig freies Schreiben**

Viele Kurse trainieren Arbeitsblätter, Lückentexte und Prüfungsmodule. Sobald die Person selbst einen Text verfassen muss, werden die Lücken sichtbar.

3. **Starke Fossilisierung**

Nach zwei Jahren haben sich Fehler wie *„Ich fahre zu meine Freundin.“* bereits automatisiert.

Falls DU wirklich seit zwei oder drei Jahren lernst, würde ich weniger Grammatik und mehr **tägliche Mini-Produktionen** trainieren:

- 5-6 Sätze über den Tag schreiben,
- WhatsApp-Nachrichten,
- kurze E-Mails,
- alltägliche Entschuldigungen, Absagen, Erklärungen.

Genau bei solchen Textsorten sieht man oft die schnellsten Fortschritte.

Bei Dir sehe ich nicht in erster Linie ein Grammatikproblem, sondern ein **Produktionsproblem**. Du musst lernen, Gedanken regelmäßig auf Deutsch zu formulieren. Mit Grammatikübungen allein wird sich das wahrscheinlich nur langsam verbessern.

Ich würde sogar sagen: 10 einfache Sätze täglich bringen mehr als 30 Minuten isolierte Grammatikarbeit.

Wichtig wäre dabei, dass die Themen möglichst alltagsnah bleiben:

- Was habe ich heute gemacht?
- Was habe ich gestern gemacht?
- Was werde ich morgen machen?
- Warum habe ich etwas gemacht?
- Was war gut oder schlecht?
- Was plane ich für das Wochenende?

Роблю багато помилок, коли розмовляю. Що робити?

Zum Beispiel:

Heute bin ich um 7 Uhr aufgestanden.
Danach habe ich gefrühstückt.
Anschließend bin ich zur Arbeit gefahren.
Das Wetter war kalt, aber sonnig.
In der Mittagspause habe ich mit einer Kollegin gesprochen.
Nach der Arbeit bin ich einkaufen gegangen.
Am Abend habe ich einen Film gesehen.
Morgen muss ich früh aufstehen.
Ich möchte Sport machen.
Danach werde ich meine Eltern anrufen.

Hier trainierts Du automatisch:

- Perfekt
- Zeitangaben
- Satzklammer
- Konnektoren
- Wortschatz
- Rechtschreibung

Als Lehrkraft würde ich anfangs auch **nicht jeden Fehler korrigieren**. Sonst werden Erwachsene schnell unsicher. Ich würde mich auf 2-3 Fehlerschwerpunkte konzentrieren:

1. Verbform
2. Wortstellung
3. Kasus nach Präpositionen

Alles andere zunächst ignorieren.

Bei dem gezeigten Text würde ich sogar vermuten, dass Du nach 2-3 Monaten mit täglichem Schreiben größere Fortschritte machst als nach weiteren 2-3 Monaten klassischer Grammatikarbeit. Denn die Informationen, die Du braucht, scheinen größtenteils schon vorhanden zu sein. Du rufst sie beim Schreiben nur noch nicht sicher ab. Das ist ein typischer Unterschied zwischen **passivem Wissen** und **aktiver Sprachverwendung**.

Роблю багато помилок, коли розмовляю. Що робити?

Я вчу вже два, три роки і іспит на B1 склав/ла, але роблю багато помилок. Що робити?

Я викладаю німецьку мову, тому знаю:

- Деякі учні успішно закінчують курс рівня B1 завдяки хорошому розумінню на слух, читанню та стратегіям складання іспитів.
- Однак щойно їм доводиться писати спонтанно, їхня фактична активна мовна компетенція знижується до рівня A2.
- Особливо після тривалих перерв або якщо вони рідко пишуть.

Я вже не раз спостерігав таке у дорослих учнів:

1. **Рівень сприйняття B1**, але рівень письма A2

Вони розуміють тексти рівня B1, успішно складають завдання з аудіювання та читання, але майже не можуть писати спонтанно.

2. **Занадто мало вільного письма**

На багатьох курсах працюють з робочими аркушами, текстами з пропусками та екзаменаційними модулями. Як тільки людина має самостійно скласти текст, прогалини стають очевидними.

3. **Сильне «вивітрювання»**

Через два роки такі помилки, як «Я їду до моєї подруги», вже стали автоматичними.

Якщо ТИ дійсно вивчаєш мову вже два або три роки, я б радив менше зосередитися на граматиці, а більше — на **щоденних міні-вправах на письмо**:

- написати 5–6 речень про свій день,
- повідомлення у WhatsApp,
- короткі електронні листи,
- повсякденні вибачення, відмови, пояснення.

Саме у таких типах текстів часто можна побачити найшвидший прогрес.

У твоїй ситуації я бачу не стільки проблему з граматикою, скільки проблему з **мовленнєвою активністю**. Тобі потрібно навчитися регулярно формулювати думки німецькою мовою. Лише за допомогою граматичних вправ це, ймовірно, покращиться лише повільно.

Я б навіть сказав: 10 простих речень щодня дають більше користі, ніж 30 хвилин ізольованої роботи над граматикою.

При цьому важливо, щоб теми були якомога ближчими до повсякденного життя:

- Що я робив сьогодні?
- Що я робив учора?
- Що я буду робити завтра?
- Чому я щось зробив?
- Що було добре, а що — погано?
- Що я планую на вихідні?

Роблю багато помилок, коли розмовляю. Що робити?

Наприклад:

Heute bin ich um 7 Uhr aufgestanden.
Danach habe ich gefrühstückt.
Anschließend bin ich zur Arbeit gefahren.
Das Wetter war kalt, aber sonnig.
In der Mittagspause habe ich mit einer Kollegin gesprochen.
Nach der Arbeit bin ich einkaufen gegangen.
Am Abend habe ich einen Film gesehen.
Morgen muss ich früh aufstehen.
Ich möchte Sport machen.
Danach werde ich meine Eltern anrufen.

Тут ти автоматично відпрацьовуєш:

- Перфект
- Вказівки на час
- Вставні речення
- Сполучники
- Словниковий запас
- Орфографію

Як викладач, я спочатку теж **не виправляв би кожну помилку**. Інакше дорослі швидко втрачають впевненість у собі. Я б зосередився на 2–3 основних типах помилок:

1. Форма дієслова
2. Порядок слів
3. Відмінок після прийменників

Все інше спочатку ігнорувати.

Щодо наведеного тексту я б навіть припустив, що за 2–3 місяці щоденного письма ти досягнеш більшого прогресу, ніж за ще 2–3 місяці класичних граматичних вправ. Адже інформація, яка тобі потрібна, здається, здебільшого вже є. Просто під час письма ти ще не впевнено її використовуєш. Це типова різниця між **пасивними знаннями та активним використанням мови**.